

Riishøj (SF):

Jeg takker for ministerens positive holdning til forslaget.

Jeg vil allerførst kommentere påstanden om, at forslaget er overflødig. Denne påstand hører man jo tit, når vi fremsætter forslag, fordi regeringen ikke kan tage sig sammen til at fremsætte deres, og det er vi iskolde over for. Vi ved, at vi har en regering, der er splittet også i dette spørgsmål. Så sent som for en uge siden var der vidt forskellige meninger med hensyn til tilslutningspligten, og tænk, om vi skulle vente med vores forslag på, at regeringen kan tage sig sammen til at blive enig om et eller andet. Nu ved energiministeren, hvad han kan få gennemført. Så ønsker jeg ham held og lykke med de mange gode intentioner inden for regeringen.

Vi ved også – det fik vi oplyst nu – at regeringen i øjeblikket forhandler med Fremskridtspartiet om økonomien, om den langsigtede økonomiske politik, og hvis disse forhandlinger fører til noget, tror jeg også, vi ved, hvad Brundtlandrapporten bliver til i de kommende år. Derfor har dette forslag den vigtige funktion, at ministeren ved, hvad han kan få gennemført, og det, vi venter på, er, hvad ministeren selv kan få igennem i sin egen regering.

I øvrigt var der forskellige kommentarer undervejs. Jeg skal ikke hæfte mig ved dem alle sammen, men jeg hilser velkommen, at der i hvert fald i Energiministeriet øjensynlig arbejdes seriøst med disse spørgsmål.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er meningen i denne folketingssamling at vedtage konkrete skridt til opfølgning af Brundtlandrapporten. Nu kommer handlingsplanen her til foråret, og så får vi et bud på nogle forskellige instrumenter. Men er det så meningen, at vi skal vente til den efterfølgende folketingssamling 1990-91 med at vedtage noget konkret, eller er det meningen, at vi skal vedtage noget rent konkret i denne folketingssamling? Det tror jeg mange er interesseret i, for ellers kan det godt ligne en forhaling. Så vil der jo nemlig gå 2, 3, 4 år, før vi får vedtaget noget konkret, efter at vi har fået Brundtlandrapporten til debat her i Folketinget.

Ministeren forholdt sig positiv til mange ting i forslaget. Jeg kan også forstå, at ministeren er indstillet på at reducere i hvert fald de faste afgifter. Jeg forstår ikke modstanden på elområdet; jeg kan forstå, der kan være nogle proble-

mer på fjernvarmeforsyningsområdet, men jeg forstår ikke, der kan være problemer på elområdet med hensyn til at fjerne de faste afgifter. Dem har man dog på naturgassens område. Hvorfor skal man så ikke indføre faste afgifter på naturgassens område? Det må vel være sådan, at der ligger en klar 100 pct.'s præmiering for besparelser, og det viser sig nok, at økonomien kan hænge sammen alligevel. Men jeg forstår ikke argumentationen for ikke på elområdet at kunne fjerne afgifterne helt.

Men der ligger et problem indbygget i vores energipolitik: Hvis man mener, at energiselskaber skal køre efter ganske almindelige driftsøkonomiske kriterier – dvs. præmieres for størst mulige salg – er det direkte i strid med de anbefalinger, der ligger i dette forslag, og også direkte i modstrid med anbefalingerne i Brundtlandrapporten. Det vil sige, at hvis vi skal realisere Brundtlandrapportens intentioner, må vi finde en løsning på det, at vi skal spare på afsætningen. Virksomhederne skal drives rationelt, men de skal spare med hensyn til salget. Der må være indbygget en præmiering for at reducere salget og opfordre forbrugerne til at spare. Det er modsat mange andre selskaber i Danmark, men man skal altså indføre en mekanisme, der direkte præmierer selskaber for at reducere afsætningen af et produkt, der er mangel på i verden, og som skaber miljømæssige problemer. Det håber jeg er med i den rapport, som kommer i april måned.

Jeg hilser velkommen, at energiministeren vil gøre noget for den offentlige sektor, åbentbart også med cirkulærer. Nogle af de ting, som kunne indgå, var, at man sikrede sig, at offentlige bygninger ikke mindst i kommunalt, men også i amtskommunalt regi tilsluttes de kollektive forsyningsanlæg. Det er meget uheldigt, at der ikke mindst er mange amtskommuner, hvis bygninger ikke er tilsluttet, fordi de ikke er med inde i selve forvaltningen af naturgasprojektet og andre kollektive varmesystemer. Der er mange ting at gøre, og det gælder i allerhøjeste grad med hensyn til at indrette offentlige bygninger energimæssigt bedst.

Ministeren nævnte Christiansborg, som har elvarme, og som formodentlig kun har glødelamper, der har maksimalt forbrug.

Jeg vil meget håbe, at Folketingets Præsidium vil tage den sag op i hvert fald senest samtidig med, at man udsender de cirkulærer.